

11 St-18/2002

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Primljeno neposredno-preko pošte (obično-preporučeno)

12. 08. 2019. god. u 1 primjeraka sa

3 priloga i rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 08. 08. 2019. god

Plaćena pristojba

Nedostaje pristojba

Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)

Potpis djelatnika:

M. Dadić

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

39 Pž-4615/2019-4

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Vraćamo spis poslovni broj St-18/2002 (svežanj 1.-6.) zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj Pž-4615/2019-2 od 25. srpnja 2019., na daljnje postupanje.

Zagreb, 6. kolovoza 2019.

za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

11 St-18/2002
TRGOVAČKI SUD
12-08-2019
PRIMLJENO

Poslovni broj: 39 PŽ-4615/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Stečajna masa iza CROATIA ZADAR-LINE d.d. u stečaju, Zadar, Ulica Miroslava Krleže 3/C, OIB 05156145870, kojeg zastupa stečajni upravitelj Frane Zvonimir Negro iz Zadra, odlučujući o žalbi vjerovnika MARINKA BAČIĆA i drugih, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-18/2002-423 od 3. lipnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 25. srpnja 2019.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-18/2002-423 od 3. lipnja 2019., te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim u izreci određenim rješenjem „odbacuje se kao nepravodobna prijava tražbine vjerovnika Marinka Bačića i drugih sa lista spisa 1271-1274 u ukupnoj visini od 4.616.770,00 kuna podnesena 11. lipnja 2003.“

Tako je riješio prvostupanjski sud prema odredbi čl. 176. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99 i 129/00; dalje: SZ), jer je utvrdio da su vjerovnici svoje tražbine prijavili 11. lipnja 2003., nakon isteka roka od tri mjeseca od prvog ispitnog ročišta pa su prijave kao nepravodobne odbačene.

Protiv ovog rješenja žalbu su podnijeli vjerovnici podnositelji prijava tražbina, osporavajući rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka, s prijedlogom ovome sudu preinačiti pobijano rješenje.

U žalbi u bitnom navode da su tražbine vjerovnika koje se odnose na otpremnine, priznate po stečajnom upravitelju, što je razvidno iz tablica ispitanih tražbina za posebno ispitno ročište 5. siječnja 2019. Navode da je stečajni upravitelj uputio stečajnom sucu prijedlog za određivanje posebnog ispitnog ročišta, kako bi se utvrdile priznate tražbine vjerovnika.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da prvostupanjsko rješenje nije pravilno i osnovano na zakonu, jer je izreka presude nerazumljiva čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, a ni činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno.

Prije svega, izreka odluke kojom je sud odlučio o prijavi tražbine u ovom se slučaju, ne može ispitati, jer iz te izreke nije razvidno koji je konkretni zahtjev iz prijave tražbine kojih vjerovnika i u kojim pojedinačnim iznosima tražbine za svakog vjerovnika ponaosob, prvostupanjski sud odbacio. Nije razvidno koji je sadržaj pravne zaštite prvostupanjski sud vjerovnicima pobijanim rješenjem uskratio.

Sud u izreci odluke mora u potpunosti navesti sadržaj zahtjeva odnosno prijavljene tražbine svakog pojedinačnog vjerovnika, a ne samo odbaciti kao nepravodobne prijave „...i drugih vjerovnika sa lista 1271. – 1274. spisa u ukupnom iznosu od 4.616.770,00 kn podnesena 11. lipnja 2003.“ U konkretnom slučaju ne radi se niti o solidarnom potraživanju vjerovnika tražbina.

Na ovu povredu parničnog postupka drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je stečajni postupak nad dužnikom Stečajna masa iza Croatia Zadar-Line d.d. u stečaju, otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-213/2000 od 5. prosinca 2000. Ispitna ročišta održana su 27. veljače 2001., 29. ožujka 2001. 3. svibnja 2001. i 1. lipnja 2001., te su na njima ispitane do tada prijavljene tražbine stečajnih vjerovnika. Rješenjem od 1. lipnja 2001. utvrđeno koje su priznate, a koje osporene tražbine stečajnih vjerovnika.

Sud obrazloženju odluke navodi da je stečajni upravitelj Frane Zvonimir Negro, 11. siječnja 2019. dostavio sudu prijedlog za određivanje posebnog ispitnog ročišta, navodeći kako je u tijeku stečajnoga postupka naknadno zaprimljena prijava bivših zaposlenika stečajnog dužnika koja nije ispitana te je predložio odrediti posebno ispitno ročište na kojem će se ispitati te tražbine od 11. ožujka 2008.

Prvostupanjski je sud uvidom u priloženu prijavu tražbine utvrdio da se radi o prijavi tražbina bivših zaposlenika stečajnoga dužnika, koje se odnose na otpremnine i to Marinka Bačića i drugih odnosno sveukupno 74 bivša zaposlenika. Iz izvješća stečajnoga upravitelja od 18. siječnja 2013., proizlazi da je navedena skupina bivših zaposlenika, koji nisu zatečeni kod stečajnog dužnika na dan otvaranja stečajnog postupka, prijavila svoje tražbine za otpremnine 11. lipnja 2003. odnosno oko 2,5 godine zakašnjenja, slijedom čega da te tražbine nisu ispitivane niti je po istima postupano, već da su iste trebale biti odbačene kao zakašnjele.

Prvostupanjski sud zaključuje da su vjerovnici svoje tražbine prijavili 11. lipnja 2003., dakle nakon isteka roka od tri mjeseca od prvog ispitnog ročišta održanog 27. veljače 2001., slijedom čega je valjalo odbaciti prijavu kao nepravodobnu, sukladno odredbi čl. 176. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99 i 129/00; dalje: SZ), a koji se primjenjuje temeljem odredbe čl. 72. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnoga zakona „Narodne novine“ broj 129/00).

Međutim, uvidom u spis po ovome sudu, proizlazi da prijava tražbina vjerovnika s osnove otpremnina od 11. lipnja 2003., na koju se prvostupanjski sud u obrazloženju odluke poziva, ne prileži spisu.

Pravila prijave tražbina stečajnih vjerovnika uređena su odredbom čl. 176. SZ-a tako da je opće pravilo da stečajni vjerovnici osobno podnose prijavu tražbine i u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje. Ako stečajni vjerovnik ne prijavi tražbinu u navedenom zakonskom roku, njegova prijava tražbine se odbacuje.

Međutim, pravilo osobnog prijavljivanja tražbine kao stečajnog vjerovnika ima iznimku kada se radi o tražbini iz radnog odnosa, odnosno tražbini radnika i prijašnjih dužnikovih radnika. Stečajni upravitelj dužan je sastaviti popis svih tražbina zaposlenika i ranijih zaposlenika dužnika dospjelih do otvaranja stečaja i predložiti im na potpis prijavu njihovih tražbina.

Dakle, iz navedenih odredbi proizlazi da ako radnik ili prijašnji dužnikov radnik ne prijavi tražbinu u zakonskom roku ne bi se trebalo smatrati da nije prijavio tražbinu, jer je obveza stečajnog upravitelja sastaviti popis tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka.

U konkretnom slučaju ne radi se o situaciji u kojoj radnik nije prijavio tražbinu u zakonskom roku da bi se trebalo smatrati da je prijavio tražbinu onako kako je u svom popisu naveo stečajni upravitelj.

Budući da se na stečajne postupke pokrenute do stupanja na snagu Novele Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 129/00) primjenjuje kasniji zakon, to se navedena zakonska odredba primjenjuje na stečajne postupke u tijeku.

Prema odredbi čl. 173. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99 i 129/00) stečajni upravitelj sastavit će popis svih tražbina zaposlenika i ranijih zaposlenika dužnika dospjelih do otvaranja stečaja i predložiti im na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka. Ovako je propisano u čl. 38. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 129/00). Sukladno odredbi čl. 72. st. 1. citiranog Zakona, ova odredba se primjenjuje i na stečajne postupke koji su pokrenuti do dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, dakle koji su bili u tijeku na dan 30. prosinca 2000.

Prema tome stečajni upravitelj je bio dužan sastaviti popis svih tražbina radnika i ranijih radnika stečajnog dužnika, po osnovi otpremnina i predložiti im na potpis prijavu njihovih tražbina.

S obzirom na navedeno, eventualni propust stečajnog upravitelja, ne isključuje obvezu vjerovnika (žalitelja) da prijavi tražbinu u zakonom predviđenom roku, niti predstavlja iznimku od te obveze.

Sa svim prethodno navedenim u vezi, ukazuje se žaliteljima, da im radi zaštite njihovih prava na raspolaganju stoje druga dopuštena pravna sredstva.

Europski sud za ljudska prava u svojoj odluci: predmet Ismeta Bačić protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br. 43595/06) – Presuda- Strasbourg od 19. lipnja 2008., podijeljenu odgovornost obrazlaže riječima, cit.: „Međutim, prema mišljenju Suda, ako prema domaćem pravu postoji takva situacija podijeljene odgovornosti, kao što se čini da je riječ u ovome predmetu, nametanje obveze prijave tražbine u stečajnom postupku isključivo podnositelju zahtjeva, u situaciji kad je ona već pokrenula građanski postupak protiv stečajnog dužnika, predstavljalo bi nerazmjeran teret. U vezi s time, Sud naglašava da je stečajna upraviteljica trebala znati za građanski postupak financijske naravi što ga je podnositeljica zahtjeva prethodno pokrenula protiv stečajnoga dužnika. Sud je svjestan toga da mogu postojati različiti stavovi o posljedicama propusta stečajne upraviteljice koji su bili predmet razmatranja u prethodnome tekstu. S druge je strane svjestan i toga da je podnositeljica zahtjeva mogla i da je bila obvezna prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku bez obzira na propust stečajne upraviteljice. Međutim, u odlukama domaćih sudova nije se uzelo u obzir pitanje podijeljene odgovornosti, kao ni dužnosti stečajne upraviteljice, već su se sudovi ograničili na tvrdnju da podnositeljica zahtjeva nije poštivala propisani rok.“

Dakle, u predmetu Ismete Bačić radilo se ne samo o propustu tužiteljice da prijavi tražbinu, već i o propustu stečajnog upravitelja da postupi u skladu sa svojim dužnostima te stoga i o podijeljenoj odgovornosti za štetu, (što ovdje nije slučaj).

Osim toga, treba navesti da obveza stečajnog upravitelja da sastavi popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, ne znači da radnici i prijašnji dužnikovi radnici nisu ovlašteni sami podnijeti prijave svojih tražbina, već upravo suprotno proizlazi iz odredbe čl. 173. st. 2. SZ-a. Smisao ove obveze stečajnog upravitelja (sastavljanja popisa i prijava tražbina) je olakšati položaj radnika i prijašnjih dužnikovih radnika u stečajnom postupku, što ne znači da radnici i prijašnji dužnikovi radnici moraju prihvatiti popis i prijave tražbina koje je sastavio stečajni upravitelj, već mogu podnijeti i sami prijavu svoje tražbine (koja može biti identična po osnovi i visini, ali može biti i različita). Samo u slučaju kada radnik ili prijašnji dužnikov radnik nije sam prijavio svoju tražbinu, smatrat će se da je tražbinu prijavio u skladu s popisom koji je sastavio stečajni upravitelj.

Posljedice povrede osnovnog načela postupka sadržanog u čl. 7. st. 3. SZ-a (koje nalaže stečajnom sucu da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i da radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze) dovele su i do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kao i pogrešne primjene materijalnog prava.

Dakle, zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio bitne činjenice i nije pravilno primijenio materijalno pravo.

Slijedom navedenoga valjalo je pobijano rješenje ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a).

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će prije svega otkloniti navedenu bitnu povredu odredbi parničnog postupka te otkloniti nedostatke na koje je ukazao ovaj sud, uzimajući u obzir iznijete primjedbe, kao i navedenu odluku Europski sud za ljudska prava utvrditi je li predmetna prijava tražbina podnesena na vrijeme, nakon čega će na način i u postupku kako je to propisano mjerodavnim odredbama donijeti novu na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 25. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća
Brankica Omazić, v. r.

Za točnost otisak – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

